

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Epistole quedam

[urn:nbn:de:bsz:31-300776](#)

De sacramento altaris

Quisquis hec recogit anerit/ alto et fideliter
animō. nō poterit nō amare amorē suum
talez. qui pure gratē est ex amore. nō et me
ritio vel vtilitate vel oblectatiōe. sed solus
amor p̄ amorē. p̄t Salomon dicitur est
amabilis dñō nō q̄ merereſ qui tāta deſ
meruit. nec (vt dicit) p̄ suis pulcris oculi/
sed gratuito pro rōs amorē p̄ueniēre. nec
aliud p̄ter amorē querēre. ¶ Tu fac et red/
de silē. ama amantē te/ et si nō pari affectu
nec affatu. nec effectu. Fac quod tuū est. de
ſidera/ et ſi desiderare nō ſufficiſ/ desidera
desiderare et cōcupiſcere. qm̄ desiderium
paupeſ exaudiuit dñs. Fiet ut aliqñ cor
accēſum inſtāmēt amore. et ita lucebit ra
diabit latissime amor tu⁹/ ambiens totaz
ſperā activitat̄is tue. nedū vſq; ad celū ſed
enī ſupra celū celoz. Dices ex ſenectetia il
lud amatricis inſane ſed cupiētis Ille me
os primus q̄ me ſibi iunxit amores. Ab/
ſtulit. ille habeat ſecum ſeruetq; ſepulcro.
¶ Prim⁹ itaq; qui ſibi te iunxit/ q̄s alii ſuit
niſi creator tuus? Quid enī prius merue
ras? Habeat ille amores tuos/ prim⁹ ſo/
lus ſecū. et tuo ſuoq; ſeruet ſepulcro/ exhibi
bitur eoſybi nō habebit finē amor. ¶ Trāſ
fer ad te vulgare carmen illō nō petulāter
ſed vſilr. Ames p̄miers amours ieme ten/
drai. hoc eſt. Ego me referā vel reducā ad
primos amores meos. Vnde q̄ſo qui fue
rint p̄mi amores tui p̄terq; illius/ de quo
Apls. Deus autē qui diuies eſt in miseri
cordia/ p̄ter nīmā caritatē ſuaꝝ q̄ dilexit
nos/ cū eſtemus mortui peccati/ cōiuifi
cauit nos tpo. ¶ Conſequēter adaptari
p̄iūt conſiderato eſvarie/ circa panē hunc
ſacramētalez ſupuſtātialez/ ſub diuersis
ſilūtūdinebꝫ ſimboliſ/ ſub quadā inco
nione cōneq; ſicut oīa q̄ ſuit in mūdo/ re
ducunt ad monadē q̄ eſt vñ⁹ deus. Hosti
hicer nūc eternitatis ſt̄ tpoſ. centz ſc̄z eten
nitatis qđybiq; eſt ſt̄ circūſerētia nūc. Et
poſtremo q̄ pſeuerauerit pulsans/ dabit
amic⁹ panes quoq; bꝫ neceſſarios. q̄ pro
fecto oēs quoq; ſunt/ ſunt vñ⁹ neceſſarii
um. qđ eſt res hui⁹ ſacramēti. vñtias vidente
licet corporis mystici. q̄ ſit vt vñus panis et
vñ⁹ corpus mlti ſum⁹ oēs qui de vno pa
nez de vno calice p̄cipiam⁹. Unā hāc pe
tebat David a dñō qđ p̄cipiſ eſſet oīm ti
mentū. ¶ Beat⁹ q̄ māducat hūc panē in
regno celoz qđ eſt ecclia. q̄ panis eſt ange
loz nō ſacramētalyt nobis ſed ſpūaliter

ſiformitate et ſi nō ſpecifica qm̄ anglos
xpoſ non apphendit. cōformitas tamē eſt
in genere intellectualis nature. quā in hu
manitate ſuſcepit xpoſ. hoceſt. ad ſe cepit
in icarnatōe. ſed et quotidie ſuſcepit come
denteſe. nō tanq; cibū carnis ſed ſpūs. q̄
in deū ſuo modo p̄uertif et ſit en⁹ cum deo
ſpūs. ¶ Optere a voluit in ſcripturis bea
titudinē xpoſ ſignificare ſub coſteſionis
nomine. Non enī eſt coniūctio primior
realioriſ intiſor q̄ ſibl ad cibatū. Ver⁹
ergo xpoſ comedit nos ſuſcepit nos et cōti
ner in hoc ſacramēto/ q̄ nos ip̄m. exēplo
forme atq; materie. q̄uis ibi ſit reciprocā
tio mirabilis. q̄ vicifimyvñ eſt in altero
qua verificat illud xpi. Qui manducat me
am carnē et bibit meū ſanguinē/ in me ma
net. et ego in eo. Hoc eſt eukarifū ſingulare
quod ſacerdos celebraſ dat ecclie eaz in
corpe q̄ in mēbz. Utſi igif qui celebraſ
maxime ſi nō experte ſe fecerit p̄ indignita
tem tāti doni. quod amicus nō ſolū com
modari p̄t perebaſ quaſi reddendū. ſed dat
poſſidendū. nec ad ternariū coartat. ſi ad
oīm pro rō ſuſceſſat neceſſatē dat ſuſcipter et
accumulat. q̄ merita ſuſplicatiū excedit
et vora. ¶ Finaliter/ ſi grām dicit ſapiens
vn̄ eſſe padifum in benedictōibꝫ/ nūquid
nō eukarifia q̄ per excellentiā dicit bona
grā/ rite diceſt erit padifus. Est igitur re
cipiens eukarifia/ p̄ticeps illius ſupad
mirande dignitatis. p̄missi p̄ticeps/ qđ
dñs pereti latroni dñe memēto mei dum
veneris in regnū tuum iureiurādo dicit.
Amē dico tibi/ hodie meū eris in padifo
Ubi papa ibi Roma. vbi rex ibi regnum.
Saudeat idcirco ſacerdos et tāte felicitati
nō ſit in gratus. nec abiſciat grāz dei q̄ mu
trix eſt oīm et dicit alter ſapiens. et de qua
Apls. Gratia deivita eterna. Sit illō ho
die hicer nūc tpoſ ſpēm et ſubarratiōem et
hicer nūc eternitatis p̄ finalē animē perſe
uerantis aſſectionem. Finit

Sequuntur epifto et le quedā eiusdem cancellarij.

¶ Um placuit humili caritati Re
ris mei p̄cipiui quē circūſpectiōe
discretōne fideliffima p̄ditiū eſſe nullus
negat qui enī cognoucrit. Iſ eſt camere

sis Ep̄s. duz inquā sibi placuit diceremē ad visirandū ter domū vestrā. Tandē inc multa cōuenērat cum dño Priorē vestro & tecum ut mutuo sup statu germani nostri nouicij scriberem⁹ que inqrenda cognoscenda q̄ vidētur. nā ea lex est ut vel sermo ne vel scripto / libēter se visitent. se instruāt se solētur / amici. Ego p̄tēra iure meo mib̄ videbar rōnabiliter usurpare magis teriū aliqd iudicandi de statu suo. tā p̄ ex p̄tientias p̄prias / q̄ p̄ instructiōes adquisitū iam v̄lq̄ ad p̄inquā etatē senectutis. si conditōes eiusdē fratri⁹ / si tentatōes insu p̄ aut motiones circa suū p̄positū emergētes / codē fraternalē reuelāte / cognoscere. Ita enī composita est hominē natura sicut ponit apud Terentiū / vt mel⁹ aliena q̄s nostra videam⁹ / quod maxime locū habz in adolescētibus inceptis. qui de se sibi cito mentiūtur nesciētes. q̄ p̄terea suā egritudinē animoz / credūt frequēter sanitatē magnā esse. vsque adeo ut irascitury volētibus eoz curam gerere & nō adq̄escat monitorib⁹ nisi oia dixerint q̄ in eoz versantur corde. Sit ampli⁹ / vt sepe docēdi instruendi p̄sulēndi sentētias adaptāndi magistrū p̄sumant etiā apō incomparabiliter seniores & exp̄tos. non aliter q̄ si egrotus alii quis doceat medicuz quomō curādus ab eo sit. & q̄bus medicamentis. q̄busve modis & regulis ac dietis subleuādus. In tellige frater q̄ dico. res talis apud me prisē incep̄ta cōtinuat. abiūcior. doceor. nō lo plura dicere. Nunc vero si ita est frāt̄ ut indign⁹ sim. insipiens sim. rep̄ob⁹ sim nesciēs quippiā. iudicet me sc̄d⁹ iudicū diligētiū nomē suū. Si autē tu alr̄ sentis / noli obsecro dare sollicitate caritati mee re pulsataz acerbaz. noli tibi tueq̄ opinio ni affecte ad religionez / p̄pria sic innici / p̄t ledas sp̄ote eum qui te diligit in veritate. Sic pectus tuū tam dilatū ut duos frēs simul recipiat. alterū & me. coangustatū cē nimis stratu⁹ cordis tui si ab eodē cadere menecesse est. H̄z nec necesse. nec oportū. nec etiā voluntariū scio hoc. etiā ita lo quor. verunt̄ vocē op̄is h̄⁹ voluntarie di lectōis indicatricē extigo. Dicem⁹ ut amātessi amantes. Atuero forsitan obīc̄ies imo obīc̄ies certe. Turbat he litere tue frāt̄ nost̄. inquietat eū. surripuit ab eo somnū. phantasias ip̄portunias gignit. q̄s obrem. dimittat sibi ipsi et deo. relinquit.

conscientie sue. quid oportet eius secreta rimari / quid necesse est quiescerē / volētē. te scriptis alloqui. Videris frater qd iam responderim. Volo sicut amicus & frater vel consolari / vel gaudere cū gaudente / et flere cum flente. Aut desidero velut magis expertus & instructus / viarum diuerticula et offendicula tentationū discutiendo docere. & docendo discutere. p̄sertim dum adhuc est in biuio / quid expedit sibi & saluti sue. consideratis circūstantijs. quas qui nō attēdit. facillime decipitur sub spe cie boni in genere. quod pessimum reddi potest. Ecce iam accipio q̄ grauissimis torque in somnijs. Hanc vñq̄ molestiaz Reuerendus pater. antedictus & ego. sibi maxime grāmescimus. quam tamē in seculo sibi contigisse nō memini. Et o salutifer Christe / quid sibi futurum est egrotanti et senescēti / si adhuc sano iuueni et vegezo / talis cruciatus occurrit. Crucifixus quo nullus potest reddere ipsum magis hebetem in ingenio / fluidum in memoria. turbatum in ratōnis iudicio. et generaliter in eptissimū ad omnia. Nam parum resert a mania vel furia talis turbarō. Ecce quid efficiet sollicitudo tua & tuorūz preces / si de sano & in genioso / reddit stolidum et insanum. Absit inquietus hoc nos vñq̄ videre contingat. Et absit obsecro. nihilominus nequeo super hoc non extimescere / p̄sertim dum hoc ipsu⁹ qd formidabam in posterum / accidit tam ve lociter. Non accidit inquietus ex religionis artitudine vel conditōne. sed litterarum pulueres / hanc stimulatōem suis aculeis attulerūt. has voluit et revoluit in uiruis. nec a memorie domo potest eas illa dili gentie manu sedudere. Ingerunt se nolenti & intellectui suo rostra figunt. hinc illa capitis turbatio. hinc somni carētia hinc cerebri vertiginosa rotatio. Hec te dictū fore nunq̄ estimass̄ iudicium quod de te deq̄ tua iam in religione experientia teneo / si non ita per expressum scripta notasset. Verumtamen attende frater / si sole tales littere bine vel trine / sufficerent verecundum iuuenē disciplinatum / solitum audire longe grauiora / in talem defēctū iducerentis ieiuniū artū. vigilie supra modū. orōis vocalis exercitiū ingēs. atq̄ lecti duricies & similia occurrāt. Hec allie gaueris alios q̄ similia agentes nequaq̄

ff. 4

Epistole quedā

similia patiuntur. **S**i quidē potes meminiſſe qđ reuerend⁹ pater p̄dictus ⁊ ego dixim⁹ tibi sup hoc ⁊ sibi p̄notabam⁹. **S**ūt enī completiōes diuerte hoīm sunt vocatōnes dei simili varie. sunt siq̄it in corpe vero/ ita in mystico/mēbra nō eundē acutum h̄ntia. aliud ocul⁹. aliud manus aliud nares. **S**ic aliis ad intelligentiā scriptus raru. aliis ad vigilias orationū. ali⁹ sic et ali⁹ sic vocat⁹ est. **H**ecio de meipso. qđ si vigilare qualiter vigilaſt multi copellerer. parum vel nihil differre ab insano cū auētagio iā habiro. sicut vulgo dicit⁹. **D**eni qđ sup hac p̄sideratōis radice fundat⁹ oēs articli ⁊ similes. qđles vere scriptis salubris tervenerint attēdendi in p̄fessione religiōnis cōsummāda. **D**ec interī frater dilectissime. malui tibi scribere qđ alti germano nostro qđtius satissimē sicut pater et frater indulgētissim⁹ delicate adhuc filio ⁊ fratri. **P**ecūnū itaq̄ ne scriberē aliquid vlt̄rius. imo obtestar⁹ est. qđ instevidet⁹ oēs voos ⁊ qđ discrete. **N**olo tamē cōtristare eu⁹z nolo aliquid diuitiis ersi iure meo id posse viderer req̄rere. **S**i nibil impedit q̄tem suā neq̄ turbaturū est/pter litteras meas ego sponte/imo cupide derelinquā illas. **S**ed apō me. pfecto caret hoc. p̄babilī rōne. **N**ostremo frater obsecro te cū tuis. p̄ coem fidei xpiane religionē quaz p̄fessi sum⁹ oēs sub abbate xp̄o in baptismo. et i qua sufficiēter stat salus oīs carnis. p̄ cōmūnē inſup matrē oīm caritatē q̄ finis ē oīs legis. si quidez etiā germana sanguis affinicas te mouet ad p̄passiōnē discretaz atq̄ laudabile. tu misericordit⁹ age cū hoc germano nostro. **D**isericordit⁹ autē ages si discrete. **D**iscrete vero id agere nō poteris. si ppria ⁊ libidinosa te et tuos affectios sic te obſideat/yt alioꝝ a te cōſilia nō recipias. monita contēnas aut contēnenda suadeas. **S**i deniq̄ nullis difficultatib⁹ vel accidēt alib⁹ p̄ntib⁹ aut verisib⁹ futuris nequaꝝ possis ab incepto de p̄fessione fratris iudicio deterri. **B**īvale frater intime cordis mei memor mei in orōib⁹ tuis. Et de statu tuo tuorūq̄. maxime h⁹ nouicij fratris/aliqd dignū ⁊ verū reſcribe re nō p̄igeat. pollicor oīa sic receptū et interpretaturū/qualr̄ ego mea recipi. inter p̄cariq̄ requiro.

Dequitur alia epi

stola eiusdem.

Estātū carnē germane. in xp̄i tñ caritate germanior. Sal⁹z bñ dictio sup te. Tardiores ad te q̄ sperabā venui literule mee. nō qđ tui oblitus sum. scit veritas. sed obſtitū irruens aliorū negociorū turba/ q̄ ad se metrabēs abduxit a te. Hūc dato paululū ad resp̄randū ſpacio/valeſacio curis alījs. certibi q̄ aīz meū prorsus habes/manū ⁊ calamū preſto. **F**ratebor in p̄mis molliciē ai mei indicatricē qđ non ſatis adhuc tot⁹ ſim ea pax amator celeſtiū. quantū p̄te ea tentator nō dceſt mibi ſicut nec tibi ſcio. nec v̄li penitus mortaliū cuiusvita eſt tentatō ſug terrā. Itaq̄ frater. poſtq̄ ab illa angelica ſocierate in huāniſ corpib⁹ exiſtente/ cui felicit̄ adiūctus es/ ſepati ſumus nos illi qđvidiſti. ſenſi eq̄dē tum i via. tū p̄pari ſius/teneritudinē erga te quādā in corde meo/ultra qđ alias ſim expt̄ne. **V**ila ē mihi rūca ſentia tua onerioſor. t̄ ſors duris or ſupra ſolitū. **G**emebā ad te vt bos ſepatus a cōpare ſuo. **D**ilaniabat inſup ⁊ nō abſq̄ ſenſu magno doloris qđāmō lacerabat aīam meā euulſio ſepatio qđ ſui a me. Atq̄ inter cogitandū ⁊ loquendū dete/p̄currebat non vocate lachryme ad oculos ⁊ egre mibi erat. **Z**oarguebā me vicio in ſecretis aīme mee. increpabam quoq̄ ipſam hanc eneuatōem meā ſtultaꝝ/que condolebat felici tuo ſtatui. cui cōgaude re ſciebam eſſe inſtūs. **S**ciebam dixeriz. quoniā me ſciebam. quādo ſez ad me rediens dicebam in lumine fidei ⁊ experientie/ qđ nibil eſt vta p̄ſens/ quemadmodū ipſa eſt ad modicū parens et omnis caro re lut ſenum ⁊ omnis gloria eius quādi ſhos fe ni. et multa ſimilia exinde conſiderabam. **L**onſurgēs intrabam ſanctuarū dei ⁊ cōſiderabam rūiaciter nouiſſima iuſtorum dies antiquoꝝ ⁊ annos eternos. **L**ūcero tu mibi felit. pro quāto felicitatē hic ſpes inchoat. tu ſalubriter poſitus tu in poſtu quādā ſeculariū fluctuū atq̄ pcellaz nauiigare ridebaris. **D**agnificauit aīa mea dominū. ⁊ exultauit ſpus meus in deo ſalutari meo. **M**ia frater mibi erat dū bene erat et dominabatur ratio. Sed ex aduerso viciſſim de rep̄ete inſurgebat tumblus ingens carnaliū affectionū. que tuaz apud me obiectabāt imbecillitatē in corſopore. penā intolerabilē in austeritate relit.

gionis tue cōclamabāt. Querulabat apō
me de meipso sensualitas stolidā, me dū
rū intrepās, me culpabilē, insuffrāns q̄
parū fraternalē r̄ pie olim te tractassim. et
nūc velut vñū ex adueniōt extraneis a me
procul abiūcerē. fuisse in q̄ necessaria ti
bi r̄ iocūda societas ei?. fuisse etiā sibi cū
salute aīme sue, tecū minor asperitas vīte.
Ita p̄strepabat i aurib⁹ meis sensualitas
improba q̄ ceca est: tñmō p̄ntia vīe aspi
cēs. r̄ de sola cor⁹ ḡis voluptate curs⁹ hñs.
Ita felicitatē alienē sort⁹ miserā suadebat
nō aduerterē ipsa. q̄ miseraz miserabilis
pauper r̄ cecaz nuda sor⁹ p̄pria. **F**assus
sum tñ r̄ repero q̄ el⁹ vocib⁹ grauitet ipel
lebar, r̄ parū obserat quin in suā me tradu
ceret sententiā. **S**ed obnītebaſ sicut deo p
picio iugiter rō fide illūiata. **H**ec tibi tuo
q̄ statui cōgratulabaf̄ v̄ hemēt. r̄ de meo
cōgemiscit, nec fallit. **H**ec nō molestiā tui
corpis/nō abdicatōem sordide voluntas
nō ieiunioꝝ vigiliarūq̄ extenuatiōeꝝ, nō
frigus aut estū considerat. vt talia in te de
ploreſ/defleret poti⁹ si ab his licēter sepo
ſit⁹ atq̄ liberat⁹ in seculo morbos vīcōrū
pniciōfissimos r̄ crudelissima vulnera in
trorsus incurres. si religionē talib⁹ ad
uersum pestib⁹ refugisſes. si relicto māna
deserti via pmissiōis ad ollas aspirasseſ
egypti. r̄ in deuīū dānatōis retro aspiciēs
corruſſes. **P**udentē ſane elōgasti fugiēs
vt salu⁹ fieres a puſillanimitate ſpūs r̄ tē
peſtate. **N**ūqđ tempeſtas in seculo eſt v̄bi
peſſima contagioſiſſima q̄ ſordet v̄bi q̄ ſo
cietas. v̄bi iniq̄tas eſt labor in medio ei⁹
r̄ iniuſticia. r̄ nō defecit de plateis ei⁹ v̄ſu
rat dolus. r̄ ſilia monſtroꝝ crīmia cōuer
ſant. **Q**uāobrē frater dilectissime cor
dis mei. noli aio cōtabescere ſi forte pſen
ſeris irrepere in animā tuā mollicē illā ti
bi insidiante. q̄lē de me nūc explicui. **S**u
ſpico: enī hoc tibi facilē euentur. qm̄ nō
dormit q̄ rētat te. ſz̄nō dormit etiā q̄ custo
dit te. **E**urge velocē ergo ad ei⁹ auxiliūz
r̄ dic cū globo. **M**artino in cui⁹ ſolēnitate
pſeffus es. **D**ñs mibi adiutor nō timebo
qđ faciat mihi hō. Noli ſecuritatē a ſentā
tōib⁹ tibi inaniter polliceri q̄nport⁹ audi
ſapientē. Fili accedēs ad ſuitutē dei: ſta r̄
timoreſ iuſticia r̄ p̄para aiām tuā ad ten
tarōeꝝ. **S**ine ergo iſta tentatio ſeu alie ml
tiformes inſurgat aduersum te. virilrage
r̄ cōforſet cor tuū r̄ ſuſtine dñz. **D**eniq̄z

frater chariſſime noli in vanū grām accī
pe q̄ data ē in te. Noli obmurmurare. noli
ingrat⁹ eſſe. ſed dic cū p̄pheta. **M**ifericordi
as dñi in eternū cātabo. **D**ic aī me. **B**n̄
die aīa mea dñor oīa q̄ intra me ſunt noi
ſetō ei⁹ r̄ cetera q̄ ſequuntur. **I**lle ei⁹ q̄ ſegreſ
gauit te ab vtero miris tue. ſegregauit nūc
a ſeculo. r̄ future hereditas p̄gn̄ dedit. **J**l
le q̄ a pucro miſer⁹ eſt tibi. das tibi cor p̄
nim r̄ timorat⁹ ſup afflictos ſpatiēs. ſup
addidit mifericordiā v̄t te repelleret a ſecu
lo nequā. in q̄ iā demergēd⁹ penefueras ir
reuoſabilis ſi licētiā aut magiſteriū in ar
tib⁹ adept⁹ fuſſes. vt p̄prias coiecturas ex
alijs recipet. **P**orro magna ē mīa dei hec
q̄ nemūne egyptib⁹ amic⁹ habuisti. q̄ vo
les. **V**t ſi aliquē magnū ēē in ſeclo fuſſe
rit aduerſari p̄pōſiti tui. **H**ibi lōge alr̄ eſt
r̄ ſuit aſſidueret cerer̄ innūer̄. in expiētieli
bro legētib⁹. qm̄ ūmici hois domēſtici ei⁹
vt ei ſuccurrat libers. eos nūq̄ liberos eſſe
volūt. q̄q̄mibi mltō minor fuerit ūmica
dilectiō fuit tñ. **D**eniq̄z noli obliuisci mi
ſericordiā dei i. p̄genitorib⁹ n̄ris r̄ germa
niſ ſororib⁹. i mīrē p̄ſerti. q̄ ineffabiliſvo
tis. eē aī ſuſceptū. teralē aliquē a dñō q̄
ſuit. velut Anna alta Hamuele. **D**einde
natū r̄ adulūtū. ſugib⁹ ſerelachrimis. i hoc
te ſtatū ſicut pie ſentio. p̄gemuit. **H**enī ſi
ſtūt opinor lrāp̄ q̄ ſup h̄ p̄bēt iudiciūr̄ q̄
alterā Aug. matrē repūtāt cā erga te. Red
des civīcē orationū tuāp̄. **E**t i teyno nos
oēs erga deū inceſſorē hēbim⁹. Ita ageſſ
r̄ vale in dñō felicit̄. **H**uppliſco recomēda
ri p̄i nrōvenerabili/dñō priori dom⁹ vīe
r̄ ſingul⁹ fratrib⁹ habiſatib⁹ i ea. **A**ndū
ſcripta hēo q̄ tibi mittere diſpoſiui. tu inte
rim ſtude i vno volūmīnū Aug. ſup pſalte
riū/qđ apōyros cē noui. **E**ſte ei doctriña hec
p̄iana. tibi tuis q̄ ſilib⁹ q̄ q̄tidie pſallutis
ſupra modūr̄t̄l̄ ſappropata. q̄tin⁹ ex fa
uo arido lr̄ pſalmoꝝ. mel ſapidifffimū in
tereoꝝ ſenſiū cātādo nonerit elīq̄re. **I**te
rū bñ vale cū tuis patrib⁹ fratrib⁹ orem⁹
p̄ inuicē. **S**criptum quinta decembriſ

Sequitur alia epiſtola ab eodē edita de fratre ſuo nīcolao

Enerabil p̄r̄ dñē in t̄pō dīlectiſ
ſime. nō indignē obſecro caritas
vīa. ſi idip̄z qđ agir̄ ſi hucusq̄egi
ſtis. p̄ſumō ſonere deſ ſup filio v̄ro. ma
tre meo. **N**icolao. Mūltū quippe ſolicitor

Epistole quedā

quia multū diligō. qm̄ si nasoni imo ex periētie credim̄ res est solliciti plena tio ris amor. Supplico igit̄ pauid̄ ī xp̄ visceribus sinceritatē vestrē dilectōis ob rector. vt nō deseratis opus w̄st̄ in codē fratre meo. quin fragilitatē suā in aiat corpore/pia iugiter cōpassiōe supportet. Exhibete q̄s vos assidue talē et talr̄ erga eū/ vt oēs necessitates suas etiā corporales cu3 oī fiducia vobis aperiat. Alioqñ piret ex facili in simplicitate aut timorositate sua aut p̄ seruorē indiscretū in lachrimis. aut alijs religiōis q̄ p̄ se dura ē exercitijs. H̄ci tis quoniā supra vires est op̄ qd̄ p̄fessus est. adeo vt admirer et extimesc. vebementer. dū mecum recognito. et desicerē si nō esset spes in deo. et post eū in vobis amāde p̄t in alijs fratrib⁹ vestrē religiōis de q̄b⁹ spe randū rōnabilr̄ esse censeo. q̄j nō crudeles sunt/nō indiscretivt pdere sūnat aia3 pro qua dñs mortu⁹ est. et quā tanta cōcordia secū assumēdā post lōḡas p̄barōes decreuerūt. Credat igit̄ p̄ oia ser sua/ vestro cō filio sicut creditu⁹ cē p̄fido. secur⁹ reddor nō pibit. nec peat oblecro p̄cor et supplico. H̄z habeā in eo oratorē p̄petuū ap̄d̄ dēū in quo bene valete. memineris q̄s mei pecatoris. Scriptū Parisi⁹ in nocte concep̄tis virginis Marie gloriose.

E Epistola incitatiua ad sp̄ialem profectū.

Quādūlīme frater libēter tecū diuīdo si qd̄ boni dñs paup̄i tuo suggerir. Ego sum paup̄ et mēdic⁹/ sed spero q̄ dñs solic⁹ erit mei. et mihi filiū orō c̄ clem̄tiā. vt eleōsina cōis sit nobis de largitate mense ei⁹. Occurrit hodie domin⁹ mendico suo cū suauissimo pane de celo. Dulcis admodū et grōsus fimo insitus ē in aurib⁹ meis sonuit enī lctō ap̄ calip⁹ et de multitudine tātor⁹ misterior⁹ re tē⁹ est apud me brevis versicul⁹ pla cape nō sufficio. sed nec pauca q̄ obscurius sonant. Dedit domin⁹ vt aliqd̄ breviter et dulciter sonarzynde trahereſ affect⁹ vtinā donet etiā vt hoc ipm̄ agiaſ intellectui. q̄ si spiritualib⁹ videt liquidū manet tamen carnalib⁹ occultū. Volo ergo te participē fieri b̄mūeris. Hā tunc vtere comites indiuidui sumus/ cum in christo vnū sapim⁹. vnū querim⁹ et ad vnū tendim⁹. Ap̄pone aurē et asculta diligēter quod sonat val-

de dulciter. Qui h̄z inqt aurē audiāt qd̄ sp̄us dicat ecclēsij. vīcēti dabo māna ab sconditū et dabo illi calculū candidū et in calculo nomē nouū. quod nemo scit nisi qui accipit. Audis iam frater celestē vocē vtinā et interiorē cordū nostrop̄ auditus tāgat. et vim virtutis illius sentiam⁹. H̄m̄ovius est. et om̄i acceptōe dign⁹. Q̄s celestis vox quenil terrenū satur. q̄ si caro nō capit capiat sp̄us/ quo nim̄p̄ tot⁹ hic fimo plen⁹ est. Verba inqt que ego loquor sp̄us et vīta sunt. Sp̄us est qui vivificat caro non p̄dest quicquā. Non ergo sentit archana superne reuelatiōis. homo exterius carnalis. vagus. et clarus. paulo attēstante qui ait. Animal' homo nō p̄cipit ea que sunt sp̄us dei. Stulticia enī est illi. et nō potest intelligere q̄ sp̄ualiter exaiatur sp̄i ritualib⁹ ergo loquif̄ qui sp̄u facta carnis mortificat. et mundū odio habēt. et malū gna diaboli consilia respūt. Vi enī prismitias sp̄us habentes qd̄ sit hoc absconditū manna ignorare nō possunt. q̄ hoc gustando potius q̄ legendo vel audiēdo didicerūt. Datur autē manna dilectis filiis. et amore deo patri seruētibus q̄ eius voluntari semp placere. eius glorīa studēt querere. Et si nō horres accipe manna in interioris mētis. exprimit dulcedine sine cōsolatiōem sanctoz̄ in hac vīta. Est igit̄ cōgru⁹ sensus. Vincenti dabo māna ab sconditū. contēnenti carnalē consolatiō dabo spiritualē. respūeti terrena et exteriora bona. ostendā celestia et interiora caris māta/ que merito sui exceedunt oia alia de lectamēta. Talia ac tāta etiā existūt. vt dignus nemo sit cognoscere nisi p̄us discat vana et vīlia solacia cōtēnere. Scriptū est enī. vir insipiens/ non cognoscet et stultus non intelliget hec. Liber autē p̄ ex pugnādis vicijs/ et malis consuetudinib⁹ vincendis aliqua lati⁹ introducere. Hic ut quondā filiū israel in deserto habitātib⁹ deus manna pluit. ita et modo spiritualib⁹ filiū suis/ gratiā interne consolatiōis contra réptamenta tribuit. Tamdiū filiū israel illi cibo aliti sunt. donec terra p̄missio nis attigerent/ et q̄dū electi in mēlo p̄grināt/ panevite et intellect⁹ souēt. Donec deposito corpe. terrā vīnētiū intrēt. Num at de frugib⁹ illi⁹ terre māducare cepissent statim māna desit. et dū sc̄ti assumpti fuerint in beatitudis glā. amodo non idigēt

Epistole quedam

72

recreari nostro more/ spirituali alimonia:
Unus tñ panis est/ qui angelos pascit et
boies, alias in gloria et viatores in gratia:
Sed est qđ me multū mouet, qz ples
sibi de esse māna causant, plures qui illo
refici oſuerunt/gustū iam pdiderunt. Que
est alia causa hui' ariditatis et ūlipidi oris
vestri/nisi quia ad egena et infirma mūdi
hui' reuersi estis. **N**emētore egressionis
vestre ex egypto. Dies ille memoriale no/
minis dñi in sempiternu; recordet. nulli
dubium quin man⁹ domini vobiscū erat.
alioquin in seculo remāſſetis. **A**bi est er
go ille spūs: ille p̄mītīlī ſeruor: **I**nten
tio firma: propositū immobile: fortis ut
mors dilectio: **Q**uodāmodo armati eges
ſi eſtis mundū, dum conſtāti aī oīa pſer
reauderaſa vilia et aspa aſſenſi eſtis. **I**nſup
et cū gaudio veniſtis ad mótem dei oreb:
ad audiendū legē dei rite et discipline: dū
monita ſeniorū libēter audire, et fm ea re
ligioſe viuere m̄diſtis. **L**ur ergo nīc vos
itineris teder: cur ad ſarcinas ſedet, et gra
uati in gemiſcīs: **J**ā propter tps et annos
de fructib⁹ terre p̄missionis botros et ma
lagranata alijs affere et p̄pinare deberetis
et ecce vobis māna etiā deest. **C**onuertim
ni filij reuertētes qz ſi cor penō eſtis reuer
ſi ad ſeculū/ tamē cor de adhuc tenem⁹ in
varijs deſiderijs terren⁹. **P**roch dolor
multi ſpiritualr exētū egypciū, tranſeūt ma
re rubrū, ambulat p̄ deſeritū, portat taber
naculū et vafa eius, ſed nō intrat terra, p
miſſiōis. **D**ene oia accidit eis q̄ p̄tigerūt
filii iſrael qui murmurātes ḵtra moien
penituerūt qz educti ſunt de egypto. **S**ic
ſic quāplures bodie regiunt, qui mundū
relinquūt parentes et amicos deſerūt pec
cata et vicia plangūt. **D**reterita carnalia de
ſideria abhoianū, ignotā iuſticie normā/
ad manū magistroz ducti ſequuntur. **V**is
tam xp̄i crucifixi aspiciunt et ingū dñi ſua/
ue in obedientia et abnegatione p̄pria ſerūt.
Itarū om̄ies pati et feruētes ſunt ad labo/
res/ad abſtanētias, mites ad increpatōes
humiles ad obiectōes, patiētes ad corre/
ctōes, et ad aduersa quelibz et indigna con
ſtantissimi. **S**ed nō in tali feruore om̄ies
p̄durāt. **N**ā aliquāto tpe egressiōis, i, con
uerſiōis ſue pacto/min⁹ cauti et ſolliciti de
pfectu ſuo incidunt in varias ſēptatōes, et
egritudines paſſionū, ita ut nōnulli ſe in
cepiffe cōtriftent. **Q**uidā vero deliberant

et modū ex cogitant rediſdi. **A**lh autē et ſi
māſerint/cū repose quodā et vſu/ alſinariā
molā trahūt, et parvā deuotōez et affectuz
babēt in hiſ q̄ agenda didicerūt, laborios
ſar dura oīa ſentūt, qz māna nō habēt/ce
lū eis dideſeneū, et terra ferrea, qz neq; ce
leſtia cōtemplari, neq; agrū cordis virtus
tibz deuot, exercitijs excolere ſciūt. **D**
cunt tñ qz libent eſſent deuoti, libent ha/
berent virtutes, vellēt ſe viciffē paſſiones
Sed nō ſufficiſt tñ bñ velle, ſi deet, man⁹
et oīa. **D**oportet p̄ laboretiſ, p̄ vīm nature
faciat, ſicut dñs dicit. **R**egnū celoz vīm
pariſ, et violenti rapiūt illō. **V**ioletta op⁹
eſt, et ſcl̄tis p̄ ſcri nō ocio et ſomno, p̄merue
rūt regnū dei. **V**er quo tardat, et q̄re nō
armam⁹ p̄ paſſiones, ut obtineat, ſe virtus
et diuertas cōſolatōes ſuſcipere digni ſi
ueniam⁹. **Q**uāto ampli' tardauerit, ran
to peius ſp̄ fiet, et ſine dolore et labore op̄
tacā req̄em nō percipiet, perite et accipiet,
q̄riter inuenieris, pulsare et aperire vobis
Pigritia et negligētia vos tenet, ſed cōtra
bas, p̄rio accingim⁹, et bellate p̄lia domi⁹.
Quid negligit, p̄p̄iū, p̄flectū, certe p̄vob
eſt, et p̄ pace veſtra erit labore veſter. **D**icit
ſcriptura modicū laboreiū, et multā req̄ez
inueni. **D**is forte riſidetis aduersus viſ
cias paſſiones, certare q̄s ſemper p̄i: **D**ul
te ſunt, et pene inſuperabile, ut nobis vide
tur, q̄s rauia ſuſtinere p̄vexatōem. **A**udiſ
te increduli et rebelles, delicati milites et ſi
ui pigri, labore attēditis, pugnā p̄ſideraſ
tis, et de p̄mio et victoria cur nō cogitas?
Et qđ eſt oīis labore ad eternā requiē, et qđ
brevis exercitatio, ad bone ſcie cōſolatō
ne? **D**ſi inciperet, et fortis ac integrę ppo
neretis, qđ mō inſuperabile puras viſt alī
q̄i ita viciolus q̄s repert⁹ eſt, cui diligētia
cū perſuerātia bor⁹, virtutes negauit. **C**i
defyobis labore, et ſicere paſſiones vias
ſi niſi edomite fuerint, niq; hēbitis verā
cordis req̄em. **N**ū ergo alī cū deo ſunt in
deuotōet bona pace, ſic vob⁹ erit tristitia
grauedo et tediū forſ et int⁹. **N**ūq; erit ſe
curi et veracit̄ leti niſi mortificauerit, car
nalitates viſas. **O**xi nō trahat vos ſcōz,
religiositas, et plimoy deuotō, terreat ſal
tē miserabil' inopia viſa, et dñe vltōis ſen
tētia. **K**ōgregabo ſup eos inq̄t mala, et ſa
gittas meas p̄plebo i eis, p̄sumēt fame, et
deuorabit eos aues mori amariſſiō, ſag
dure iconāt yersiculi iſti, et vīnā cōuerat

Epistole quiedā

vetustatē vestrā/quaten⁹ innouati ⁊ serui
di effecti meliores vos q̄ttidie ⁊ alacri⁹
res faciant pmissa spūstanti. **V**incēti ait
dabo manna absconditū. **S**i volueritis
et audieritis me/bona terre cōmederis.
Dicitur vobis p spina rosa pulcerima/
⁊ pro tribulo candidissimū liliū. **D**igna
sunt hec dulcia ⁊ consolatoria a cupienti⁹
bus pficere. **A**lō ergo te cōturbanter homo
dei. nō te dehiciat multitudine viciorū. **C**re
de deo ⁊ spera in eo. ⁊ eris melior q̄ suisti
Domin⁹ pugnabit pro te ⁊ tu facebas/ in
telligis ne hoc. **D**omin⁹ ip̄e dabit fortitu
dine. vt resistas ire. pigriciā excutias. ⁊ cō
cupiscenti animo nō cōsentias. et tu face
bis. quia tibi hāc potētiā nō ascribes. te
propter hoc nō eleuabis/sed deo rotū pu
re tribues. qui astitit a dextris pauperis/
et iā quantū rales hominib⁹ absconde. ⁊ nī
bul aliō q̄ infirmū ⁊ inopē. te cōfiterere. **S**i
quādo insurrexerit īrī tibi. ⁊ dixerit qđ
nō libenter audis. esto patiens ⁊ face. **I**lla
tis malis dñs respondebit. **J**ust⁹ enī dos
min⁹ inultū nō paties abire qđcunq; no
ciuum verbum. **Q**uid tibi nocere p̄ alte
rius malicia. si contra te inflā. si detrahit
si obiurgat. **E**cip̄ magis pdit quia bo
nus nō est. **H**ā si tu bon⁹ fueris. ⁊ in pati
entia māseris. nil mali tibi intulit. sed po
tius meritiū tuum auctit. **T**u clarior ex ob
probrio corā sapiētibus tu pbator ex vir
tute patientie. **N**emini nocet prauitas al
terius. nemine ledit verbū cōtumeliosuz/
q̄ diu ip̄e pius ⁊ immotus fuerit. **D**īmis
homo qualis īteri⁹ est. talis ei exterior ad
uersitas erit. quia si tu bon⁹ similes rete
ac deum timēs probaris. nemo tibi boni
catem iūsticiā ⁊ pacem tuā pōest auferre.
nisi eam yōlicarie reliqueris. Non est ma
gna patientia/ quā parua res pturbat. **D**ī
sce ad min⁹ tacere ad iūtiā. quia pruden
tis est tacere in tempore malo. **N**ui vincere
desiderat. viciū se tradat. **L**ogita de coro
na. nō de iūtiā. ⁊ quomō possis aliū sa
nare. nō quid possis ecōtrario quasi zelo
iūsticie motus rindere. **S**i ille nō ignoscit
tu ignosce/ quia ut frequēter maiore habz
culpam q̄ alteri irascit/ q̄ qui iratū patēt.
Diserorū propriū est conqri. ⁊ impatiē
tium citi⁹ p̄moueri. ⁊ causas alijs impone
re. **T**u ergo esto libenter reus vt fias ante
deum innocēs. tu primo a teipso incipe.
⁊ sic poteris etiā aliū sanare. **A**udiāta

men qui zelū videb̄ habere aduersus alio
rum defecrus. qui indignaſi quid cōtra
iūsticiā agitur. q̄ recte ⁊ prudēter ageres
si zelum tuū etiā contra cōmotōem tuam
exerceres. ⁊ qđ in alio rep̄bēdis. prius in
te emendares. **L**um ergo aliorū culpis ira
sceris/ quid iūuat de oculo fratris tui festu
cam tollere ⁊ tue impatiētie motus nō co
hibere. **A**n tibi videb̄ nō etiā festuca s̄ p̄
tius trabs illi⁹ culpa. **V**ide ne forte ex tuo
iūdicio/trabem suspicioſe reputas. quod
corā deo vic festuca habeb̄. Non fidas mi
mis propho iūdicō. quoniā homo es ⁊ nō
deus. siue tamē magnū siue paruū fuerit
utilius tamē semp teip̄m cōsideras. quia
⁊ tu p̄cōr̄ es ⁊ curatōne indiges. In quo
ergo aliū iūdicas teip̄m condēnas. cuž ea
dem facis. **Q**uid enī mibi p̄dest/si aliquē
verbis meis sanauerio. ⁊ in proprijs meis
passionib⁹ mansero. **B**ene illi cui malicia
cedit in bonū. sed ve mibi. p̄p̄e salutis in
teremptori. nō est iūdiciū māsueti cordis
inconsiderate aliū corrīpe. aut corrīpōe
modū transire. vel nō posse mosū inuectō
nis differre. **D**onec ira in mansuetudinē
⁊ zelus amara redeat in dulcedinē. **F**orsitan
tūc videbis nō esse tāte culpe reū. quē
rep̄henderas. ac etiā magis excusabis. sus
per quo prius subito indignabarūs. s̄ et
tue malicie impurab̄is nō in cōgrue/ p̄tā
tillū nō potuisti iniurie p̄ferre. lugebis
quoq; plus iniustā cor̄rep̄tōem/ q̄ illius
culpam. **P**udeat iūgitē nōdūm didicisse
puos fratris defect⁹ tolerare. qui q̄ttidie
infirmitatē p̄p̄iā ab alijs desideras por
tari. **L**ur ergo eandē misericordiā non ex
hibes alteri/ quā optas fieri tibi. **R**euertere
ad temerip̄m. ⁊ p̄timesce. ne graui⁹ delis
quisti indignādor ⁊ male ferendo. q̄ frater
tius peccando. **I**lle forte casum suū mor
ti agnouit fleur̄ de cetero cauere propo
suit. tu vero impatiēt ⁊ incōpassiuus. pec
catū tuū nec insperisti nec flevisti. **A**dbuc
ille satis bene in corde suo p̄ amozē tecū
stat. ⁊ nihil mali de te existimat. sed se ma
gis humiliat ⁊ sup̄ se iūstificat. **V**ideas er
go ne ille qui videb̄ peccator. in regno dei
te precedat. ⁊ tu cū iūsticie p̄sumptōne. si
miliſ fias sup̄bo p̄hariseo q̄ reprobat⁹ est
a dño. propter fias sup̄biaz aduersus pub
licani humilitatē. **E**cce iāz aliqliter au
disti karissime quō teip̄m debes vincere.
⁊ zelum cōtra propria vicia exercere. **G**ru

deas ergo magis ac magis pficere et semp
aliquid viciose puerudimis amputare. **H**i
cuit negligētia vicia nutrit solerz virtutes
amittere/ ita diligētia/ quelibet inueterata
ta mala euenit et expugnat. **N**am et si labor
est in principio pugne/tamē cum r̄ideris
paularim hostes ruere/consolaberis de p
spero fine. **I**mpedit nos valde. qr nō aude
mus violentiā inferre nature. **O** quan
tos labores faciūt homines pro terrenis
lucrandis: et nos p eternis bonis marces
scim? **P**aura petit mare/ mercator circuit
regions miles fert arma bellica. rusticus
vomere scindit arua. et sine labore nō que
unt diuitias et honores obtinere. vt quid
ergo nos virtutes sine magna solicitudine
adipisci credim? **H**odie aliquid inchoa
re. et cras modicū addere. et sic diebus sin
gulis virtutē virtuti/ propositorū pposito iū
gere/ pficit hominē virtuosum. deuorum
purū sanctū et religiosum. deo carū. et hos
minib⁹ gratiosum. **H**oc ordīne pmeret ho
mo nomē nouū in calculo clausum. quia
calcaris viciū efficiēt cādūs interi?. et se
pe frui consolatōib⁹ supne dulcedis que
ignore manēt carnalib⁹ et repidis. **R**us
minem⁹ igis sedula mente/pn̄tem versicu
lum/aduersus detestabilē desidiā ad igni
endū nos et frēs nostros/ i amore spiritua
lis processus/ v̄r vicia nostra curentur et
donatōes celestū virtutū/ in nobis auges
ans. **H**ec enī fraudabit a desiderio suo fis
deles certatores spūs sc̄tūs. qui vt virilit
certarē bortatoria voce insonuit dicens.
Vincenti dabo manna absconditū.

Epistola de custo

dia habenda ad seipsum.

Krater mi in xpō dilecte/ videoas q
modo caute abules. qm̄ dies ma
li sunt/ m̄gna caurela est seruo dei
habēda in oib⁹ verbis et opib⁹ suis. **H**ā q
nō est pūsus i reb⁹ suis. aut cito ledit aut
ledit. et magnu; damnū sentier in fine. q̄s
q̄s i p̄ncipio fuit negligēt aut p̄cep⁹. **D**iu
ppendēdū est ante q̄sfiat aliqd. et sepius re
currēdū est ad cordis habitaculū. ne hō
sit absq̄s cōsilio sicut gens prava et raspe
ras q̄ nō direxit ad deū cor suū. **I**git prece
dat ocul⁹ tuus oia oga tua. et oia age cum
prudētia nec icedas p aliena facta. te neg
lecto. qr nemo illo sapientior est. cui? ania
sua semp in manib⁹ ei? est. **N**ō b̄z homo ca

riorē thesaurū nec meliorē substantiā sus
p terrā (si bene cogitauerit) q̄s aīam suam
Debet i ḡif vigilare et semp esse i custodia
aie sue. qr nihil compari p̄ saluti ei? **H**ab
lus ei? **N**ostir in veris virtutib⁹. odit et ab
hominat om̄e viciū. **Q**uāto quis nitif cō
travicia. tantomagis accedit ad virtutes.
quāto virt⁹ ampl⁹ placet. tanto plus dene
stas eius contrariū. **C**ognitio vicio:uz
multū pdest ad supandū vicia. plures nō
cognoscūt in veritate. prios defect⁹. et qui
dā q̄uis scūt/nō satis pōderāt. aut si pō
derāt. cito oclōs auertit et obliuiscit q̄s
tolerāt. **N**ō est ita faciendū karissime fra
s̄z resistēdū est sp malicie et iniq̄cati et reme
diū inqrendū et auxiliū a deo flagitandū.
Maxime est autē obuiandū morib⁹ pa
sionū in principio pugne. qr si magna cre
uerit. infirm⁹ hō vbi erit. **E**xqua refit se
pe grauis inqētudo. et ex verbo rno nascū
tur verba m̄lētā de modico risu. scaturit se
pe grādis dissolutio. **P**arma pumelia ge
nerat stuls⁹ et incōsideratis hoib⁹ difficilez
et iūz et p̄fundū vuln⁹. **B**ene ergo prudēt
agit q̄ om̄ib⁹ neglectis. se custodit iudicat
et ordinat. **T**anto min⁹ p̄ vnuſq̄s p̄uidē
re sibi quāto pronior est ad cōsiderandū
alios. **D**esiderās habere pacē. deb̄z ha
bitare in syon. hoc est vertile homi qui non
inuenit requiez in hoc seculo. vt cōsurgiat
ad dñm. et cupiat cito dissoluit et esse cū xpō
quia non est ali⁹ qui p nobis pugnet nisi
ipse q̄ fecit nos. **S**i sentis insurgevicia
oppone remedia quesicis tibi eservilia. et
que audisti ab alijs. cogita semp si tibi de
seruiunt. **Q**uotidie bellū gerendū est. qm̄
tēptamur q̄tidie. nec estrict⁹ qui viciosam
cōsuetudinē sepe rebellare sentit. **D**olere
tamē debet qr adbuc i eo malū viuī. et nō
dā perfecte sibi morū est. **A**ccipienda est
semper noua fiducia. licer sepe deijcia hō
In speciali. pponendū est et cōtra illa vi
cia que magi molestāt. et frequētius adue
niūt. aliquando ira. aliquā supbia. aliquā cō
cupiscētia. cor hoib⁹ tribulat. et vchemēter
inflāmat. sed scuto orōis. aut gemitu cor
dis. aut inuocatōe sancti nois iesu. est oc
currēdū. et in celū respiciendū vndeveni
et om̄e auxiliū. **E**t qn̄ sic oret vel p̄similr.
Obone iesu succurre mbi mō. **E**ya dñe
deus adiuua me. **Q**uid ego miser agam si
ne te:qd incipiam. et quō finiā dies meos
deus meus; **N**elius nosti. quid tibi sit

¶

Epistole quedam

necessarius magis. qz et hoc quotidianum
docet infectatio. et qualiter evades. docet et
docebit spissiti vinctio. Ibi igitur quae am-
plius et consiliu[m] et ab eo postula tui cordis
refrigeriu[m]. Considera teipm. quid quis
in opib[us] tuis: quid diligis et quid non diligis.
Sicut desideria sua fit homo stabilis aut
vagus. Qui multum conspicit. et multa ha-
bere vult. quod in se manebit. Dispigitur
in o[mn]i ventu celi. et capis laqueo desiderij
terreni. Parua res est sepe. propter quam adipi-
scenda. genera boni perplexitas magna
sed qui oia a se expellit. permittens ynu[m]q[ue]s
stare sicut inuenit. bene in pace erit. q[ui] re-
tro multis se ingenerit. ac multa ordinat et re-
git. iste seipm ledit perdit. Et quia magi-
ster vult esse in rebus alienis. non est miru-
si nescit esse discipulus in suis. O quanta
ad huc discere habet quem non videt. quatuor
illi ad huc deficit. et o[mn]is longe stat. Quid ergo
vult se intromittere de aliis et que emenda-
re non potest. Aut cur se implicat talib[us] q[ui]
ad ip[s]um pertinet. Quid pertinet ad me nisiq[ue].
Ut tantu[m] cogites de te. et aliud quodcumq[ue]
fuerit p[ro]prias procul a te. In ista cogitato-
ne inuenies te. et custodies. et p[ro]ficies ma-
xime eris seipm liber a suspicione et indi-
gnatione. pa[re]t curabis de exteriori occupa-
tione et gubernacione eorum que sunt in do-
mo. Dilecte frater dominus custodiat te ab
omni malo. custodiat animam tuam dominus.

Epistola pro cōfor- matōne cuiusdam tentati.

Episcopiam carissime de manu
dei q[ui]cqd voluerit super nos venire
dei. nihil enim sine iusta et certa cau-
sa agit in terris. Et ideo curemus nos deo
subhincere cor nostru[m] et sensum nostru[m] ut re-
spiciens humilitatem et patientiam nostram. b[ea]n-
disponat desideriu[m] nostru[m]. Inclinemus nos
sub scia et gloriosa maiestate ei[us]. q[ui] poluis-
sum et cogitemus magnitudinem dignitatis et re-
cogitet aliquis de nobis dei. Et hachumili-
estimatio sensus nostri et accusatio culpa-
rum nostrarum. confessio et iusti iudicij dei. q[ui]d
ut frequenter occultum semper autem recet est. ap-
prehendam spem et fidem ad ipsum. et ore
mus largiter. ac ab aliis etiam intime flagi-
tem orores quantum sua matris pieras nostras
miserias et tribulaciones tantas. tentationes
imutare dignemus. Nec ideo diffidamus de
nobis. q[ui] multa contraria sentimus et pati-
mur. et sepius quod vellemus et gram[us] q[ui] alii fer-
camur. Quel q[ui] incostantes sumus et iam pa[re]t
laborare possumus seu et tortuoso cadimus
et tarde resurgimus. Unde quod tam indeuoti et aris-
di imuenimur et prius appetitus ad virtutes
et ad deum sentimus. Dia ista solent bonis ac
cidere. et sepissime deuotissimi. talia sunt
int[er] tristicias tortidem d[omi]no humili[us] dicamus.
D[omi]n[u]s de si dignus non sum nec tibi placet ut
liberer a pressione cordis mei. saltu[m] hoc mihi
murmur et contra virginem tuam qua me peccatis
Demor etenim binum sum quod canitur in ecclia
tua. Tolsiobus presulibus ex politi lapides. et quod
illuc introducunt ois quod propter nos hic in mundo
premitur. Propter quod petro ut quatuor
pro culpa ista patior ad mea purgationem
semper puenire facias. et per signum clementie non
reprobatoriis furore capienda e[st] docetas.
Debemus ergo sic nos domino integro affectu
resignare plausus bonitatis fidere quod au-
demus postulare. Eius creature sumus. et ipsi
cura est de nobis. quod vocavit nos ipse adiu-
uabit nos. et custodiet nos a temorte hac eternu[m].
ut non velim cum hoc mundo gaudere
neque lataviam quam multi tenent. denuo abu-
lare ammonio te attende scripturas sanctas
Sequuntur ap[osto]l[us] an mundu[m] istu[m]. Redi apostol[us]
stolo an magis p[ro]prio Christus dicit utrare
panagnosta portu[m] quod dicit ad vitam. Et iterum.
Tollite iugum meum supervos et discite a me
quod mitis sum et humilis corde. Dicit ap[osto]lus
Habite et formari huic seculo et si secundum ear-
ne viventis moriemur. Temor vos seducat
inanib[us] verbis. Quicquid sunt christi carnem
suam crucifixum circuncis et concupiscentias
Ego christus crucifixus sum cruci. Ego stigmata
dei iesu in corpore meo porto. D[omi]n[u]s m[un]do
d[omi]n[u]s crucifixus est et ego mundo. Dia arbitror
ut stercore et christi lucifaciencia. Ista sunt verba
aplicata. Sed ap[osto]l[us] phos et seculi prude-
tes talia non inuenies. Et quis aliquis genti-
les temptationem diuiciaplaudabatur volupta-
tes spernebat. Et eorum doctrina multi ho-
die commendantur. Ex christo in nihil sciebantur. nec
eternavit amore id agebant. sed evanesceret
in cogitationibus suis. Et eos qui falluntur ho-
mines cupiunt esse cum christo et ad proximum ei[us] pri-
mere. sed paucivolunt sequi vita christi. Ita per di-
cunt se diabolus odire ei[us] vestigia nolle seq-
uuntur paucorum. Omnes se a seculib[us] actibus
carnalibus quod desiderant oportet. q[ui] multi

sunt expte ei⁹. Opa pbant cuius fuis q̄s
 fuerit. Aut ergo xp̄s. Qui seq̄f me. nō am-
 bulat in tenebris. sed habet lumen vite. In
 mūdū hūc ego venīv̄t q̄ nō vidēt videant
 et q̄ vidēt ceci fiant. Ac si diceret. Ego hūi-
 lis et paup in hoc mūdo apparui hoib⁹. ut
 exēplo meo. efficiant simplices et humiles
 et intelligat ope dīna. et celestia miracula/
 ad credendū mīhi. Et q̄ sc̄ip̄os p̄t̄ores et
 quodāmō cecos et iūscios cognouerit. per
 grām mēā illūari digni erit. sicq̄ capiūt
 deuota hūilitate. qđ sup̄bit ap̄d se sapien-
 tes. neq̄q̄ intelligere queat. atq̄ idcirco ī
 cecitate cordis et stulta opione manet. esti-
 mātes suā doctrinā certiorē mēā āt dubio
 sam. et mūdo etiālē. Sicut olī īnde xp̄z
 p̄nē ī carne st̄enebat. sic mō plures car-
 nales eū p̄ceptui hñt. et in cecitate p̄chdo-
 lor p̄seuerat. Malunt poti⁹ credere sibi q̄s
 euangelio et carni magis fuisse q̄s deo. atq̄
 ideo lōgos optat dies et voluptuosos sug-
 terrā celū autē respicere negligunt. et q̄vvelo-
 cūt collēnē nō attēndūt. Hec si cogitas/
 nimirū senties meli⁹ eē seq̄ hūilez deū crū-
 cīfūz et passum p̄ nobis et merito debere
 nos pati cū illo et relinq̄ a pntib⁹ et amicis
 in hoc mūdo. Mane igif ap̄d eū q̄ te vo-
 cauit et ne discedas ab amore ei⁹. s; ascēde
 arborē crucis et inde videas ih̄m abulan-
 tē. et viā ad eternā vitā p̄parantē. Hec ē via
 ait p̄phēta ambulate in ea. Via crucis vita
 nostra. via electorū. via paucorū. via ama-
 ra. via viter salutis. via brevis. via directa
 via laboris. via pfectōis. Via inq̄s crucis
 est sed ducit ad glam. ad latitudinē. ad re-
 gnū electorū. ad multa milia et freq̄tiā an-
 gelorū. ad dulcedinē mirabilē et intermis-
 bilē. ad longitudinē dierū in seclim seculi
 ad desideratiū finē oīm fruitionū et appeti-
 tū cordiū. ad req̄em et pacē securissimā. ad
 locunditatē et exultacōem amenissimam.
 Que brevi⁹ quodā versiculo q̄ cātaf in fe-
 sto sc̄i crucis. pulchre tāgunt. Serui cru-
 cis crucē laudēt. qui p̄ crucē sibi gaudent
 vite dari mu nera. Quia ergo vita xp̄i crucē
 fuit. dī vita xp̄iani etiā crucē esse. Et mltō
 magi⁹ vita monachorū clericorū. et oīm re-
 ligiosorū in cruce erit. Extra crucē nō est
 sal⁹. p̄ter crucē n̄ venīt ad regnū xp̄i. Opor-
 tebat pati xp̄z. et resurgere a mortis et ita
 intrare in glam suā. Si aliā viā q̄rim⁹/er-
 ram⁹ et in pditōem ducimur. Et q̄ crucez
 fugere cupim⁹ in mediū lacus ardētis p̄i-

cis et sulphuris īcurrem⁹. Crux nrā et cetera
 no cruciatui p̄pata. est delectabilissima. la-
 bor nr̄. p̄petua ređe donāda leuissim⁹ est.
 Frangere volūtate p̄priā. crucē est. et force q̄
 maior vīc ē. s; in iferno q̄svnq̄ v̄lī mimo
 sua volūtate yrīc cū sp̄ qđ nolit pati cogat
 qđ voluerit nūq̄ accipiat. Fili inq̄t recor-
 dare q̄r recipisti bona ī vita tua. et lazat⁹
 silī mala. Lomedisti bibisti et saturat⁹ es
 nimis. Delioraz delicationa elegisti tibi
 vestimenta et ornat⁹ es. Risisti. cātasti. salta-
 sti. p̄ leticia. nec phibūisti cor tuū avolu-
 ptarib⁹. s; qđcūq̄ libuit. sine īdictōe im-
 plesti. Et hec existimasti p̄tē tuā. et regnū
 tuū. et glam tuā. nec de lazaro quicq̄ cogi-
 tasti. quantū egeret. quantū pateret. q̄ntū
 infirmaret. Recordare ergo fili. q̄r recipi-
 sti bona ī vita tua. et lazat⁹ silī mala. Hic
 autē hic ī solaf. tu vero cruciaris. Ille du-
 viuercet crucē habuit et ad modicū spaciū
 se sustinuit. tu duzvueres. celū tuū ī tra-
 habuisti et libētervitā ī delicijs p̄traxisse
 sed nūc illē nec pena corporis nec aīe pati.
 sed in ređe beata letat̄. tu vero et mō crucia-
 tū ī aīa habes. et postea suml̄ ī corpore et
 aīa torquēdus condēnaberis. Hec me-
 ditare inter tēsatōes tuas et dñō aspirante
 cessabit earū ipetus. Hā solet ardoz ardoz
 re expelli. et labor labore graviore minui.
 Ha ergo ī loco isto quē elegisti. et eleua-
 pacie clipeū ī ictus tēsatōnū mori eligēs
 magis q̄s cedere antiq̄ hostis veratōibus.
 Qui vicerit aut spūscūs. faciā illū colum-
 nā ī padiso dei mei et scribā sup̄ cū nomē
 p̄fis mei nomē ciuitatis nonē hīrlm. In
 sup̄ sc̄tōz ecēpla intuere. et corū suffragia
 iugit q̄re. Deīnto qnūc sc̄i. p̄ vita eterna
 laborauerit. in qnūc cū xp̄o sine fine regn-
 tes gaudēt. Quāto in mūdo despectiores
 et paupiores fuerūt. tāto nūc glōsiores et
 nobiliores ī celo fulgent. Prop̄t̄ amorē
 igif xp̄i. et locus et status iferior. sp̄ pl̄o pla-
 cere dī. et dulcescere cordi tuo. q̄r yaitas ē
 in hac vita alīqd appetere. Quāto in ife-
 riori et būlioz statu q̄s fuerit. tāto verius
 sepe bona agit. et facilius habita custodit.
 Si alij p̄cedūt nos. qđ ad nos. Sequa-
 mur ih̄m hūilitate et simplicitate et nō cu-
 remus hūanā vanitatem. Nos p̄ter xp̄m
 stulti ignobiles et infirmi. Nos p̄ter illuz
 libēter simus abiecti et nouissimi reputati.
 Ego inq̄t sum yermis et nō homo obpro-
 bruū boīm et abiectio plebis. Que maior

Epistole quedam

gloria qz cū xp̄o gloriari in cruce. Que mai
or consolatio cordis. qz portare vincentē
imaginē crucifixi. Confortare igit̄ et esto
robustus. et ne timeas qz ego tecū sum ut
liberē te dicit dñs. Compasus tibi locu
tus sum tanqz infirmorū parit in dño co
solati. q ipm cōualescamus in ipso. amē.

Epistola de conser sione et perseverantia in bono proposito.

A dilecte frater/ intime cōgandeo ti
Obi qz inuenisti locū deo seruendi
Hic dñs noster qz hinc bñdictus
q te dignatus est vocare ad suū seruitum
Agnosco hāc vocatiōēz donū dei esse. qm
nō et meritis tuis sed fm misericordiā su
am/de seculi vanitatibz te eripuit. et in ele
ctā societatē pdutit. vbi audires ars ocu
lis etiā cerneres/ q̄liter illi fuires. Quam
multi diuites nobilesz potētes/ quā mul
ti sapientes lrāti et famosi adolescentes i hoc
seculo miserabilr fluctuat et abicere iuguz
dyaboli a suis ceruicibz nō p̄ualent. nec il
lo spū adhuc mouent ut seculo renunciēt
Dvanitas vanitatum. mundū diligere. et
que dei sunt min⁹ curare. venit tps veniet
cito tps qn̄ oēs seculares et carnales dele
ctatōes/ s̄t fine hēbūt. Et tūc relinquerūl
inuiti p̄n̄ seclm q mō voluntari nō sunt/
abrenuciare p̄opis ei⁹. Tu at dilecte frat
maiorē grāz a dño accepisti. qz int̄ tot so
dales tuos/ a multis pīculis corporis et aie
a laqueis diaboli es p̄seruat et in loco ap
to ad saluādā aliam tuā constitut⁹. O quā
tas grās deo debes q̄ tibi regnū suū pme
rendū obnūlit/ qd̄ diues pecunia posside
re nō p̄t. Et q̄s mirāda dei grā ut inualid⁹
et impitus. sanctoz. viaz fortiter ambulet.
quā robust⁹ et doct⁹ vir sed valer Recogita
vbi nā sunt olim tecū studētes. vbi illi fa
miliares socij cū quibz viuere et ludere fm
carnē dulce erat. cū quibz pegrinari in re
motis p̄tibz nō amore xp̄i s̄z cupidine tpa
lis pcessus et lucri/ iocundū tibi videbat
q̄s multi iā obierūt q̄s multi etiā vagi in se
culo remāserūt. Bene de ipf cū sc̄to moy
se dicere potes cōsideratis finibz eoz. Ut
nā sapient et intelligerēt ac nouissima p̄uis
derēt. Audisti alias romā pgere et p bene
ficijs laborare. alias pīsius residere et ad
magisteriū tendere. alias pceptis dignita
tib⁹ et platuris/ in medio ppli iā exaltatos
esse. Tu at quid? Brās deo q̄ nibil horū

attēptasti ymo et propt̄ tpm iā veluti ster
cora ista mūdana culmina et gaudia repu
tas. ad iecisti etiā teipm cōtemnere. loqns
cū beato David. Elegi abiect⁹ esse in do
mo dei mei magis q̄ habitare in taberna
culis peccatorū. Tu itaqz elegisti bodie do
minū dei in patrē cui fuire regnare est. p
quo humiliari in p̄nti seculo/ eterne exal
tationis tibi causa erit pro illo. labor reches
penuria diuitie. cōtempt⁹ honor. tribula
tio/ solatio infirmitas robur meror. gau
diū tibi semp sit. Et quo puri⁹ et ardenti⁹
cum amaueris/ eo rīliora trena oīa cense
bis. Causa tamē carissime ne aliqñ per
mittas maligni spūs/ siliū intrare cor tu
um. ut tristis qz amicos et socios reliq
sti. et quia ipsi iā magni dñi effecti nunciā
tur. et in adhuc p̄manes in innocētia tua.
Holi audire eos qui te in alia viā conan
trabere. et dicūt: rīsqz quo sic crāsies? et qua
re ad altioris stat⁹ gradū nō tēdis? nec ali
ud op⁹ inchoas vñ alijs etiā aliquē fructū
feras. Solet enī diabol⁹ post aliq̄ tpa cō
uersiōis/ temptare seruū dei de p̄teritis re
bus in seculo. de amicoz visitatiōnibz. de
multoꝝ socioz suoꝝ querlatōnibz/ q̄t in
talibz cogitatoibz cu retrahere possit ad se
culū. aut impedire a pfectu et ab obliuioe
mūdanorū. Sed crede exptis/ nocet ser
uo deinemoria et retractatio vite secularū.
qui nō dū plene sibi est mortu⁹. Hoc eti
am p̄suasio blanda multoꝝ loquentiū de
altiori gradu. et meliori loco q̄ veluti sapi
entes/ prudēter consulere volūt. sed sensu
xpi/ in abiectiōe et humiliatōe/ in fuga mū
di et tenore artioris vite nō habent. Nam
nudū xp̄m seq̄ aut recusant aut pigescūt
incipe. Ne videant̄ p̄cimis solaciū subtra
here. Et quia grām nō sentiūt quibz deus
sibi seruētor omnia relinquerētes imbuer
confortat/ durū sermonē hūc esse dicunt/
omnibz amicis et rebus p̄p̄tis abrenuciare.
Et sicut ipsi sapiūt. ita et alijs libēter p̄su
dent. Sed h̄ tales loqnt̄ sentiēta saluato
ris. Laete inq̄t ab hoibz. Multū enī sunt
q̄ pulcris sermonibz/ et aptis (vt ip̄s vide
tur) rōnibus viā leuēt planā cōmedare sci
unt. et hoīem impītū qn̄q̄ iustificat et lau
dant atqz p̄ tales fmōnes/ bene p̄ficiēt
et firmit stantē/ qn̄q̄ vacillare faciūt. Vei
runt amē deus conter. et dentes eoz in ore
ipsoz. qz iuxta iter sanctoz nō ambulant
neq̄ loquūt. Höveniat alia mea in p̄ciliū

corū. et dom^m eoū lōge sita me. **E**t deo q^s
frater dilecte nunq^s placeat tibi talia audi-
re multomin^m credere velis. **S**iue enī dia-
bolus instigat sive hoīes fabulen^f. q^d in-
cepisti i eo p̄mancas obsecro. Recurre ad
euangeliū et optimū audies remedium. **O**qd
prodect homī si lucref vniuersum mūdū/
scipm autē p̄dat. **H**oc apud te semper retine
et cui^r vis man^m pugnauerit cōtra te. scuto
euāglico vtere. **S**ed solēt quidā hoīes
sine spū et scia dei obīcere qn̄ q̄ seclō renū-
ciantib^r. Ergo q̄ in seculo sunt pibunt. et
vos soli salvi eritis. **A**ut nō p̄t alīq̄ sveni
read celū. nisi ita viuat sicut vos viuitis.
Quid fabulamī sic iniuste cōtra deū et ser-
uos dei? **N**e q̄s hoc xp̄s dixit. neq̄ servi ei^r
ita locuti sunt. **B**ñfacite iustiuitate. et mā-
data dei custodire. et nemo vobis salutem
negabit. **A**d hec illi iterato. **M**andata in
quātuellem^m fñare. sed nō possum^m. si de-
bem^m lucrari vñctū et necessaria vñte oport^r
nos sepe cōtraria agere. **Q**ui cū seculo cō-
uersamur/ secularia negocia quō cauebi?
Si ista pfecte cōsiderat^r/ et picula atq^s fal-
lacias mūdū nō ignoratis/qd ergo obloq^r
mini qz fui dei mūdū fugiūt/ et monaste-
ria deuotorū aut cōgregatōnes intrāt: vt
deo sine tali impedimēto seruāt. **S**i imi-
tari nō vultis aut nō valetis/ ad min^m con-
gaudere et adiuuare bonos prestra salutē
deberetis. **B**z nō plus frat^r de istis qz nec
talr loq̄ntes excusatōem hñt de pctis suis
Cōstant igū age. xp̄s q̄ tibi incipe dona-
vit. ipse pficiet cōsolidabitq^r. in finē xp̄s-
titū tuū. **E**cce xp̄s breue. mors incerta. oīa
caduca in mūdo et vana. **D**ulti iam in se-
pulcr^r ferent q̄ diu seviuere estimabāt. Re-
cesserūt a mēoria hoīm q̄ in ore versabant
oīm. **L**olit mūdus pñtes. absentes nescit
deserit moriētes. **B**eat^r ergo p̄tēnere fal-
laciē et sevritatē q̄ nob̄ p̄t p̄cedat vñtā et.

Epistola de pia memoria defunctorū.

Dicitū iam tuis p̄terijt dilecte frat^r
m^m q̄ decreuerā aliqd p̄ pia memoria
defunctorū caritat^r tue insinuare
et magie pñctū nostrorū et amicorū specias
liū. omiq^s deuotorū quoū noīna de^r in li-
bro vñe scribere dignet^r. et inter scđos suos
collocare aīas eorū in celis/ sicut et corpora
ap^r nos sepulta sunt in terris. **F**los
debem^m libēter p̄ eis et pro oīb^r fidelib^r de-

functio evare. qz hoc ep̄ summe caritatis
est^r mic^r. **H**ic ut igū nobis subuenire post
mortē desideram^r/ ita et eis quantū mel^m
possimus dño op̄itulatē subuenire labo-
remus. **Q**ui enī p̄ aiārū liberatōe fidelis
et sedulus fuerit. nimirū sibi p̄ plurimū
proficit. cū pro talib^r orās neq̄q^s se spoli-
at fructu orōis. et insup sibi recordatiōem
morris adducit. et vñsine spūctōnis grā
ad solita redit. sciens qz oīs viazeniuerse
carnis ingressuri sumus. et qd illi iā exple-
uerūt/ certissime sibi cōstat futurū. **O**re
m^m igif p̄ caris nostris. qz p̄ modicū ip̄os
seq̄mūr. et cū mel^m habuerint. oīno in ea-
dē necessitate recordabuntur nostri. **N**on
sit fides nostra ore ten^r. neq̄ q̄ i facie sunt
respiciam^r. sed dilectiōem faciamus sive
pñtes sive absentes corporib^r fuerim^r. **C**ari-
tas enī nunq^s eccecidit. et q̄ se in veritate di-
ligit/ scip̄s obliuisci nō poterūt. **I**n ne-
cessitate probat amicus fidel^r. **E**teni impi-
um et crudelē nimis/ si vides frat̄etūm
aut cordis tui amicum. carceri traditū vel
flammis intectū/ nec moueris ad fletū. et
cū manū porrigit^r possis/nihil agis cari-
tas. at etiā si loq̄ aliqd p̄ eius quiueris lis-
beratōe clauso p̄trāreas ore. **O** fidelem
samaritanū/ qui vīso hoīe vulnerato a la-
tronib^r expoliato/ mia mot^r est. **H**ec heu
pīcernarū magistro/ q̄ oblitus est ioseph
sui inter pīs/ cuī de carcere esset eductus.
Sic timo q̄ multoties cōtingit. cum ali-
q̄s amicorū obierit et p̄ se instāter orare pe-
tierit/ ac fidei viuentū se p̄mēdauerit/ q̄ n̄
nunq^s obliuione accipit. aut puāt tardaz
sentit aduenire expiariōis hostiam q̄s spe-
rasset. **P**rop^r q̄d dilectissime. mei pñm et re-
pariter amoneo vt pietatis oculū frequē-
ter dirigamus ad memoriā defunctorū. et
quicqd p̄ eorū absolutōe nouerimus pro-
delle/ deuora exeq̄mūr festinatōne. ponde-
rātes q̄s graui tenēt formēto. et quia nisi
purgati fuerint/ ad regēm trāsire nō pñt.
Eorū etenī isolatio/ maxime in pī meri-
tis et scđorū suffragis et fidelū cōstat obla-
tionib^r. **S**imus et seruētes ad solvēda be-
neficia salutaria et deuote orēmus p̄o eis
generalib^r et priuati. **T**rente vigilias legā-
mus libēter et sepius ad missam mīstreim^r
et cum sacerdote vota labiorū nostrorū in
conspectu veri et summi sacerdotis offera-
mus. qui est hostia dignissima ad exbau-
riendum oīm pctā. **I**n illa hora dum xp̄s

¶ 3

Tractatus

in altari inter manus sacerdotis deo patri pro salute viuorum defunctorum offeratur. te ipm cura cu omibz tibi in oratione commendatis offerre in acquisitionem et possessionem per perpetuam utilitatem. vero oes sunt principes huius preciosissimi sacrificij quod imolauit semel in cruce sufficiens est precium pro peccatis totius seculi. habeas tunc specialem memoriam eoz q tibi sunt commendati. et recita nostra eorum in pntia xpi et reuerteretur ad deuotio sepius flecte genua cordis tui ubi consistis ante fontem miserationis domini. Quotiescumq; et cetera te ad preceptonem corrigis xpi preparis et precepit tecum habes esto quod mero fidelium defunctorum et implora tam ardenter misericordiam eius. quanto certius retines in te pignus eternae redemptionis. Sepedemane. sepede vespere. sed in labore et tempore scripture carissimorum tuorum recognoscit obitum. quod habeant et quod aliquid facias prois. quod ipsis pr prodest et tibi nihil obesse. Ante q comedam suspicio ait sanctus Job. Et quo verbo pietatis tibi et copassionis innuivit opus. vi nunq; cibuz corporales sumas. nisi prius fideliibus defunctorum aliquam spiritalem elemosinam mittas. Ego noui aliquorū talē esse consuetudinem qui signo refectorii facti se expediunt vacant oī ad refrigerium animarū fidelium quorū elemosinas sustentant. etc.

Finunt epistole.

Incipit tractatus

eiusdem de passione aie edit anno mccccix.
Passione seruore. effectu et origine
non cognoscere. prouest anie ad
deuotio scolarum vocate. Hanc
quoadmodum summavicio est
transisse in affectu malicie. ita ut ipm iavit
um et intimo sensu placeat. sic culme vir
tutis est transisse in affectu iusticie. Effectu
vero. vel est passio ab agente derelicta in po
tentia cognoscere. vel similitudine huius passio
nis. Non est autem deuotio sine affectione. Ha
deuotio quod aliud est. q; ex eo vel elevatio
mentis in deo p pumile affectu. Rur
sus. ois virtus cu sit affectio moderata et
ordinata. vice et defectu modis ordinis
in affectibus pueriarum. non quod non salubris
erit affectionis passionis cognitionis. Pas
sionis quippe ignorata q; litate. nec virtu
tum. nec habitu imo nec ipsi hois ne
tentationis suaz multiplicium poterit su

ficiens noticiavel ars adipisci. Quo pa
cto deniq; sicut oportet orabimur mēte. ora
bit spū. inbilantes in corde nostro et
laudantes deū in psalterio decacordo cu cā
tico in cythara. si desiderio et affectioni
quesuamē hanc armoniam reddere habent/
naturā ignorauerimus. Sentitur ab
idiotie et simplicibz aliquādo experimenta
liter tales affec nec negam. Veruntur ad
ditio doctrine multū pferri. Hac pside
ratio et moti sunt sc̄i p̄s. notati poemē
et arseni; i quoz orevit aliquid nisi de pas
sionibz aiārū sermō versabat. Presentē
igif materiā de passionibz et ea conditō
bus de causis et effectibz de modo q; zyten
dicis placuit sub aliq; b; consideratōibz per
tractare. Id quod reliqui erit (multa auēre
linquuntur) inuenies apud sc̄m Thomas
in prima sc̄e. vii. q. tri. et deinceps. Addi
tis quos allegat doctoribus.

Prima consideratio

Passio est inclinatio qdā vel coaps
p ratio seu similitudorū conuenientia/de
relicta ab agente in passum. p quaz
trahit quodāmodo ipm passum ad agēs
aut eidē coaptat vel assimilat et refugit cō
trariū. Tercie quemadmodum ignis gene
rans ignem ex aere. relinqit in igne genito
caliditatē et levitatē q; levitas suo pondere
vel traxit mouet sursum ad similem ignē. et
dū illuc est q; esit. odit vero locū deorsum. tā
q; sibi non conuenientē et refugit ipm neq;
quietē h̄z in illo. Sic homo pportionabi
liter affectu p amoē ad aliqd inclinat ad illū
lud. Et si nō habet deliderat seu cōcupiscit
ipm. Et si adipiscit quiescit et delectat ī eo.
Vedit vero contrariū et abhorret approximā
tionē eius. et si ei coniugif. dolet seu trista
tur. Et be sunt sex passiones tres respectu
boni simplicis. et tres sūr respectu mali. p
ut infra docebif. amor. cōcupiscētia. deles
cētia. odio. fuga. dolor. rei inquietudo.

Consideratio II.

Passio qlibet inseq; cognitōem vlt
coniuicāt in cognitiuis. vlt non
coniuicāt in nō cognitiuis. H
itaq; qdlibet ens naturale suas inclinatiō
neō certas. tanq; rememoratiū et directū ab
intelligētia nō errat q; dē est. Egit q; ppe
de oīa tanq; bonū summū suūplū diffusū
ū. et pter seipz creavit oīa tāq; finis oīm.